

FELJTON - TREĆI DEO

KAO SLOŽNA PORODICA

F.K. UJEDINJENI SRBI OD OSNIVANJA DO DANAS

Fudbalski klub Ujedinjeni Srbi iz Čikaga od 1972. godine za sobom ostavlja divne uspomene lepih druženja i dobrih sportskih rezultata. Kako od samog početka tako i do današnjih dana klub sačinjava grupa ljudi pozitivnih afiniteta i velikog entuzijazma. Malo je klubova u kojima su se članovi kao i ljudi iz uprave zadržali preko trideset godina. Ta činjenica upravo govori o tom entuzijazmu i zdravom odnosu koji ovi divni ljudi međusobno gaje decenijama. Karakterističan je i po tome što svi stariji članovi, danas ugledni i uspešni ljudi, novodošlim članovima pomažu maksimalno u svemu i rešavaju njihove neophodne potrebe na najbolji mogući način dok se ovi ne snađu u novoj sredini. To je lepa odlika kluba US koji najviše podseća na jednu veliku složnu pododicu.

Gospodin Mile Stanojević, inicijator i jedan od osnivača F.K. Ujedinjeni Srbi, počeo je da igra fudbal u svojoj 16. godini. Do svoje dvadesete igrao je za podmladak Obrenovačkog Radničkog, a onda sa preseljenjem u Beograd igra za Košutnjak, tim u kome je i Rajko Mitić, legenda Crvene Zvezde započeo svoju karijeru. Dve godine kasnije Mile dobija poziv iz Beogradskog Baska, gde i prelazi i igra u njihovoj takozvanoj letnjoj ligi, koja je izlazila na tiketima sportske prognoze. "To je bilo jedno jako takmičenje u kome su klubovi dobijali premije za određene uspehe u Ligi- kaže gospodin Stanojević i dodaje - Nešto što je bilo karakteristično za to vreme, 1962. i 63. godine, je pojavljivanje nekog Čulina, koji je počeo da trguje sa fudbalerima oko rezultata. Tako su jednom prilikom upravo zbog toga, zatvorili dvadesetak fudbalera, među kojima su bili čak i neki moji drugovi"- seća se tih posebno upečatljivih i za njega frapirajućih momenata gospodin Stanojević. Jer kaže da nema para na ovom svetu za koje bi on mogao tako nešto da uradi.

Gospodin Mile Stanojević je došao u Čikago, septembra 1967. godine. Treći dan nakon svog dolaska, otišao je na trening i odmah počeo da igra za tim "Norveški Amerikanci", u kome je igrao njegov brat. Nakon godinu dana dobio je poziv iz nemačkog fudbalskog kluba "Hansa", sa boljim uslovima i platom pa je prešao kod njih. Tu je igrao sve dotle dok nije saznao za klub "Mladost" iz južnog Čikaga, koji ga poziva, a igrači sami međusobno sakupljaju novac da ga odkupe od Hanse. U F.K Mladost otače da igra dve godine, naravno bez finansijske nadoknade, a onda će doći na ideju da osnuje srpski fudbalski klub na severu Čikaga, koji će po njegovom predlogu i dobiti ime Ujedinjeni Srbi.

Za razliku od današnjih fudbalera koji postavljaju uslove, Vi ste napustili FK Hanze, gde ste imali svoju platu i došli u tim "Mladost" da igrate besplatno, kako to objašnjavate?

Najpre to je prevelika ljubav za fudbalom, sportom sam počeo da se bavim od svoje 14-te godine ali nikada nisam propustio ni jedan trening. Fudbal sam gledao kao nešto uzvišeno, nešto što mi je uvek davalo snage i volje za sve ostalo što sam radio u životu. Dolaskom ovde, fudbal me je lečio od nostalgije, a mnogo važnije od honorara bilo mi je da budem sa svojim ljudima. To sam uradio zato što sam

smatrao da je bolje igrati za naš nego tuđi tim. Smatrao sam da je to neka moja moralna dužnost i želeo sam da igram i da se družim sa našim ljudima.

Kako ste došli na ideju za novim srpskim fud-

balskim klubom?

Proveo sam dve godine u klubu "Mladost", odlazio redovno na treninge i utakmice ali sam razmišljajući o klubu shvatio da klub koji nema upravu i terene ne može da ima perspektivu. Došao sam na ideju da svi mi koji putujemo sa severa Čikaga, trebamo da imamo svoj klub na severu, koji će imati upravu, trenera i sve što je potrebno da jedan klub normalno funkcioniše i prosperira. To smo i uradili kao što znate iz predhodnih izjava.

Bili ste osnivač kluba, odličan igrač a onda i trener od 1980 do 1987. godine sve do vaše selidbe za Atlant. Kao trener promenili ste koncepciju rada tima, uveli redovne treninge tri puta nedeljno, doveli ste dosta novih igrača u tim čak i iz tadašnje Jugoslavije?

Preuzeo sam da treniram klub kada je naš dotadašnji trener Đoka otišao iz Čikaga. Naša ekipa je u to vreme imala veliku potrebu za podmlatkom jer se od osnivanja niko nov nije uključio u ekipu. Bili smo veoma ambiciozni a naišao sam i na dobru saradnju i podršku uprave. Mi smo se o svemu uvek konsultovali

Mile Stanojević poznat je kao "Mike The United Serbs". Na terenu je bio odličan koordinator, znao je da bude i strog i grdi igrače, a isto tako i svaki prvatan problem igrača znao je da reši. Da poništi kazne igračima, da ih registruje, da ih prošvercuje i da ih pomiluje. A i posao da im da kada zatreba.

vali i dogovarali o svim detaljima, koje mesto u timu treba pojačati i šta učiniti, pa smo to odmah i rešavali dovođenjem novih i mladih talenata. Ja sam imao veliku i iskrenu podršku predsednika kluba gospodina Voje Vla, kao i cele uprave, to je mnogo olakšavalo i moj rad i rad celog tima. Nekako se u to vreme pojavio i novi jugoslovenski fudbalski klub "Galeb", koji je imao dosta dobrih igrača. Polovina igrača bili su Srbi, a druga polovina svih drugih nacija iz bivše Jugoslavije. Taj klub je izazvao kod nas još veću želju i volju za rivalstvom i pobedama, jer smo videli konkurenciju u njima. Sećam se najbolji njihov igrač

bio je Milan Marković, koji je kod nas izazvao interesovanje, pa smo ga preveli u naš tim, zahvaljujući našim igračima sa kojima se on družio. Njegovim dolaskom potencijal našeg kluba se povećao. Tada smo postali najmlađi i najperspektivniji tim.

Vašim sistematskim radom klub je krenuo ka bržem usponu, takođe ste kompletno podmladili tim, recite nam koje ste pozitivne promene u rezultatima postizali u to vreme?

Sistematski rad je bio neophodan, a uspehe smo postizali zahvaljujući dotadašnjim kao i novodošlim ambicioznim igračima. U to vreme smo klub kompletno osvežili novim podmladkom. Tako su se uključili novi igrači koji su došli iz Jugoslavije, kao što su Momčilo Bojić- Šole, Zoran Janjić, Šole koji je došao iz Istoka, Zoran iz Sloge iz Kraljeva i sa dovođenjem Željka Antonijevića - Coleta iz OFK Beograda, Komnen Kovačevića, Jovice Kajinovića iz Indijane, Miće Stojića takođe iz Indijane, došao nam je i mladi Srđan Grbić, sin Miloša Grbića igrača Niškog Radničkog, doveli smo Tomu Izirova iz tima Švaben, Stojčevića iz Kikinde, Labuda Pejovića igrača Vojvodine iz Novog Sada, Dule Mundžić, Milivoje...izvinjavam se ako nekog ne pomenem.

Takođe želim da naglasim da dobijanjem klubskih prostorija na Milvokiju, zahvaljujući Marku Ristiću i Savi Mandušiću, mi smo dobili mnogo bolje uslove za rad i postali ozbiljniji klub. Imali smo mesto za sastajanje pre utakmica, za tuširanje posle utakmica, dobili smo svlačionice u podrumu, tu smo održavali sve naše sastanke, kao i sastanke uprave i kluba.

Koji su najveći uspesi kluba u vreme dok ste vi bili trener?

Najveći uspesi kluba bili su osvajanje prvog mesta u (indoru) 1982. godine, prvo mesto unutrašnje zimske lige i ulazak iz druge lige u glavnu metropolitansku ligu. U roku od dve godine uspon je išao munjevito, a od svih rezultata najveći uspeh je bio ulazak u finalu KUPA na teritoriji Čikaga. Treniralo se tri puta nedeljno, na treninzima je dolazilo po dvadesetak igrača, bila je velika konkurencija, ali i zdrava atmosfera i odnosi u klubu, niko nije igrao za novac. Tadašnji osamnaestogodišnji mladići su se vaspitavali kroz klub i danas su svi časni, poštenu i familijarni ljudi. To je velika razlika između sadašnjih generacija, onda su ljudi igrali srcem.

Simpatična je priča o dovođenju igrača Željka Antonijevića - Coleta, kažu da ste ga Vi doveli ilegalno preko Kanade?

Prilikom jednog mog boravka u Beogradu tražio sam igrača. Predložili su mi Željka Antonijevića, koji je nažalost odbijen za američku vizu. To me nije zaustavilo, bio nam je neophodan centarfor i ja sam morao da ga dovedem. Uspeli smo da završimo vizu za Kanadu ali ga je trebalo prevesti iz Kanade u SAD, odnosno Čikago. Prokrijumčarili smo ga, a ja ni u jednom momentu nisam pomislio koliko su posledice mogle da budu kobne. Igrač nam je bio neophodan i mi smo ga doveli.

Nastavak na strani 33